

Mange af de langsigtede ting er jo finansieret over satspuljen. Det er jo ikke rigtigt, at man kun kan finansiere kortsigtede initiativer over satspuljen; masser af lovgivning er jo finansieret her, og sådan har det også været i år. Og det er rigtigt – det er jeg helt enig i – at vi skal passe morderlig på med de puljer; jeg prøver faktisk at slå hælene i. Men en af grundene til, at vi har dem, er bl.a. for at gøre kommunerne opmærksom på de muligheder, de har.

Kl. 13:42

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:42

Line Barfod (EL):

Jo, men det er jo et stort, tilbagevendende problem, at meget af det udviklende sociale arbejde – og det var det, jeg spurgte til; jeg spurgte ikke til lovgivningen, jeg spurgte til det udviklende sociale arbejde – er kortsigtede projekter, som bliver finansieret over satspuljen. Når man så i løbet af de få år, de når at virke, kan se, at det ser ud til, at det her vil kunne give en god effekt, så forsvinder satspuljefinansieringen, og så bliver det sagt, at nu må kommunerne overtage – men uden at kommunerne får penge til det.

Kommuneaftalerne er jo ikke, som ministeren siger, en aftale i forhold til rammen. Det har både den nuværende formand og den tidligere formand for Kommunernes Landsforening sagt meget klart, og vi har også fået svar på det fra ordførere her i Folketinget i debatterne. Selve rammen for, hvor mange penge kommunerne får, er et diktat fra regeringen. Så derfor er det ikke rigtigt at sige, at kommunerne bare kan bruge løs eller bare kan kræve noget mere ved aftalerne, og derfor vender det tilbage til ministerens bord og er det ministerens ansvar: Vil ministeren sikre, at der bliver penge til den langsigtede udvikling af socialt arbejde?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Der bliver jo også givet penge til forskning. Der er faktisk blevet givet rigtig, rigtig mange penge, også til social forskning, gennem de store forskningsprogrammer og som led i hele globaliseringsplanen, rigtig, rigtig mange penge, og det er jo socialt udviklingsarbejde, så det batter. Så jeg mener faktisk, at der bliver givet rigtig mange penge, jeg har ikke det helt konkrete tal her, men det kan fru Line Barfod selvfølgelig få.

Det er jo vigtigt, men det er jo også utrolig vigtigt, at vi bidrager til at holde kommunerne fast på, hvordan de løser de her opgaver bedst muligt. Jeg synes ikke, det ville være godt, hvis vi igen skulle til at have en statslig børneforsorg, selv om børneværnet i gamle dage gjorde det udmærket, gjorde et rigtig godt stykke arbejde. Men der er jo en idé i, at vi ligesom har skubbet kommunerne ind mellem regeringen og Folketinget og borgerne, fordi vi mener, at det forbedrer indsatsen for borgerne, og det mellemed skal vi så finde ud af at få til at fungere bedst muligt. Det er jo ligesom det, der er den meget konkrete opgave.

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Den næste spørger er fru Yildiz Akdogan, værsgo.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 57**Yildiz Akdogan (S):**

Uligheden i Danmark er egentlig ret markant, og det er den desværre også inden for ligestillingsområdet. Ledelserne i de store virksomheds herhjemme er en ren herreklub – grå mænd i grå jakkesæt – og man skal virkelig lede længe efter kvinderne. Og det er egentlig ret tankevækkende, når man tænker på, at der i et omfang gerne skal være et repræsentativt udsnit, hvad enten det er her i Folketinget eller andre steder ude i det private. Jeg synes også, det giver et skævt billede af, hvad det er for et kvindebillede, vi vil have herhjemme i Danmark.

I Norge har man ved lov indført, at fire ud af ti bestyrelsesmedlemmer skal være kvinder. I Socialdemokratiet har vi foreslået, at denne succes bliver gentaget i Danmark, altså en kvoterings på 40 pct., men det vil ministeren desværre ikke være med til. Ministeren har foreslået i et charter, at der skal flere kvinder ind i ledelserne, og målet er bl.a., at mindst 100 virksomheder tilslutter sig det her charter engang i 2010, og når man tænker på, at der er 500 virksomheder i Danmark, er der jo ret langt igen.

Vi vil egentlig gerne vide i Socialdemokratiet, hvorfor der skal gå så lang tid, før vi kan gøre noget ved den her meget skæve ulighed, som i øvrigt har eksisteret i rigtig, rigtig lang tid.

Jeg vil også høre ministeren, på hvilken måde hun mener at charteret kan være med til at bryde den her meget, meget fastlåste norm og tradi-